

blevne Stemmesedler, medens han afgiver sin Stemme paa den Maade, som Loven foreskriver, han skal gøre.

Formanden for Valgbestyrelsen har været ude af Stand til at lede dette Valg paa tilbørlig Maade, han har ikke instrueret hverken Valglisteførerne eller Stemmelisteførerne, han har end ikke iagttaget Lovens Forskrifter om, paa hvilken Maade man afslutter en Afstemning. Afslutning af en Afstemning foregaar efter Loven paa den Maade, at naar ingen flere stemme ved et Stemmested, skal den vedkommende Valglistefører melde til Formanden, at nu er Stemmeafgivningen holdt op her, og saaledes skal det gaa gradvis, indtil de alle have indgivet en saadan Anmeldelse til Formanden. Saa giver han Ordre til, at de hver for sig skulle erklære den første Afstemning for sluttet. Noget saadant har ikke fundet Sted her. Derimod siger Formanden i Forhøret, at han er gaaet hen paa det ene Stemmested og har sagt: Nu slutte vi her. Men det skal han ikke gøre, det skulle de kommunale Valglisteførere og Stemmelisteførere gøre. Han har sluttet efter eget Forgodtbefindende paa det ene Sted og saa ført dem over paa det andet Sted, hvor den endelige og sidste Afstemning skulde finde Sted.

Alle disse Mangler ere jo beklagelige og et Vidnesbyrd om, hvor mangelfuld den hele Ledelse har været, naar slige Uordener have fundet Sted. Men værst af alle de Uordener, der ere foregaaede, forekommer dog det eklatante Brud mig at være, som her er sket paa den hemmelige Afstemning. Ingen kan dog efter de Oplysninger, der her foreligge, ogsaa fra anden Side, nægte, at Valghandlingen i Vinderup er foregaaet saaledes, at der dels har været en offentlig, dels en hemmelig Afstemning, det er derfor saa ganske naturligt, at ikke blot adskillige Vælgere, der have været i Forhør, men at selv en Valglistefører under Forhøret har sagt, at for ham og for dem, der have afgivet Vidneforklaring, saa det mere ud som en offentlig end som en hemmelig Afstemning. Jeg har jo aldrig lagt Skjul paa, at jeg i sin Tid var en Modstander af Indførelsen af hemmelig Afstemning, men jeg hører til den Art af Mennesker, der erkender, at naar en Sag er afgjort paa lovlig Maade, selv om jeg ikke synes om Afgørelsen, saa maa jeg respektere den. Jeg hører til dem, der mene, at de Love, vi have, bør holdes, og skal der være Mening i den hemmelige Afstemning, saa kan det ikke gaa an at sige, at et Valg kan godt foregaa paa den

Maade, det her er sket, dels offentligt, dels hemmeligt; — thi hvor er Grænsen?

Den ærede Ordfører erklærede for sit Vedkommende, at det i 70—80 Tilfælde er konstateret . . . (Modsigelse af *Ordføreren*) . . . at 70—80 Vælgere have været ikke alene, men selvanden eller — tredie inde i det hemmelige Rum. Det forekommer mig, at selv om det kun var 10, der havde været der; var det for mange, og det forekommer mig utilbørligt, at naar man, som sket er, paa selve Valgstedet, under Valghandlingen har henvendt sig til Valgbestyrelsens Formand og har klaget over dette, at der var flere inde i det hemmelige Stemmerum paa samme Tid, at han saa siger, at det kan han ikke forhindre. Han siger nok, at han har advaret Listeførerne mod at aflevere Stemmesedlerne for hurtigt, men han føjede til, som det før blev nævnt af et æret Medlem, at de ikke maatte afleveres saa hurtigt, at der var for mange ad Gangen inde i det hemmelige Rum. Han har haft en fuldstændig Mangel paa Herredømme over Ledelsen af Valget, og derfor er det for en stor Del gaaet, som det er gaaet. Men Valgloven er jo ganske tydelig paa det Punkt. Valglovens § 41 siger i sit andet Stykke saaledes: „Med Stemmeseddelen og Konvolutten gaar Vælgeren ind i Stemmerummet, hvor ingen anden maa være til Stede.“ Jeg synes, at Valgloven er ikke utydelig paa dette Punkt. En mere tydelig Tilkendegivelse af, hvad der skal foregaa ved hemmelig Afstemning end det, her staar, at der kun maa være een inde i Rummet ad Gangen, kan man dog ikke ønske sig. Det er jo overskredet i mangfoldige Tilfælde ved dette Valg, og det er det, der gør, at Valget for mig staar saaledes, at vi maa efter mit Skøn forkaste dette Valg.

Vi maa huske paa, at vor Afgørelse bliver jo en Praksis, som vi komme ind paa, det er os, der afgøre, hvad der kan og maa finde Sted ved Valg i Fremtiden, og hvis det nu viser sig, at Flertallet i Tinget mener, at dette Valg kan godkendes trods alle disse grove Overtrædelser af Valglovens Bestemmelser, trods Bruddet paa hemmelig Afstemning, saa er der ingen af os, der kan garantere for, hvad der kan ske i Fremtiden af Uordener, hvilke Brud paa den hemmelige Afstemning Folketinget vil mene at kunne se gennem Fingre med. Og hvorfor? Som den ærede foregaaende Taler erklærede: man kan ikke bevise, at de Uregelmæssigheder, der ere skete, have haft Indflydelse paa Valgets